

Deák-Sárosi László

Ars Magna...

*Csabának és Sinemnek
egybekelésükre*

Vitézeknek népe,
Attilának vére
Ereinkben buzduljon!
Az két hun nemzetség
Ne legyen ellenség,
Szembe már ne forduljon!
Sőt, nem küzdelemben,
Áldott szerelemben
Még soká gyarapodjon!

Fegyverünk mi legyen,
Ha jó közös ellen?
Tudomány, kard és ima.
Itt az szent háromság
És nem az kiváltság
Győzzön örökre s még ma!
Igazságnak titka
Ezért az *Ars magna*
Generalis ultima!

Horatiusról

Ércnél nincs maradóbb, csak mit a szelleme
költ,
Vélte a lírikusok legnemesebbike, míg
Bölcs és szép szavait óvta a birtoka, és
Óvta fölöttébb azt Róma hatalma vele.
Költőnk nem félté műveinek vagyonát,
Őrzi utókora azt mennyei nők ajakán;
Őrzi a kő, fa, papír, pergamen és papirusz,
Fény s a sötét a merev s hajlékony lemezen.
Nem félté hírét, míg a jövőbe üzent,
Büszke, ha joggal is ő, gőgje is eljut oda.
Ám azt elfeledé, volt, amit attikai
Földön vett, s ő is ércre cserélte szavát,
Octavianust míg Brutus után követé.
Szintén elfeledé, nemcsak a szellem örök,
Asszonyi múzsánál van, mi a legmaradóbb,
Hol szerelem s a gyümölcs izzik a szíve alatt.